

Maade, hvorpaa denne Byrde bliver at fordele. Har der da hidtil vist sig en saadan Uforenelighed imellem Thingene ved hvilkenhelst Lov vi have behandlet? Har det ikke tværtimod vist sig, at man tilsidst er kommen til Enighed, idet man har vidst at give efter fra begge Sider for at tilveiebringe Enighed? Hvorfor skulde der da ikke kunne tilveiebringes Enighed imellem den lovgivende Magts forskellige Dele med Hensyn til dette Spørgsmaal? Jeg kan ikke forstaae det, og jeg kan ikke troe, at ret Mange ville fæste Lid til at en saadan Frygt skulde være begrundet. Fra hvilken Side jeg saaledes end betragter de Grunde, der igaar bleve anførte, for at faae Forslaget forkastet, kan jeg dog ikke finde, at de indeholde det Allermindste, der skulde bevæge os til, ikke at antage det foreliggende Forslag. Disse ere de Grunde, som have bevæget mig til at tiltræde Forslaget ogsaa idag, fordi jeg holder mig overbevist om, at, naar vi ret alvorligen undersøge de Grunde, der ere anførte derimod, saa ville vi opdage, at de ikke indeholde Noget, der i Virkeligheden kunde foranledige os til at forkaste det.

Winther: Jeg vil blot afgive den Erklæring, at, naar jeg stemmer mod det Uendningsforslag, som er stillet af 15 ærede Medlemmer under Nr. 1, saa er det ingenlunde af nogen Provindstalsisme eller af noget Hensyn til, at Jylland virkelig skulde blive fordeelt i Forhold til andre Landsdele. Det forekommer mig, at de Grunde, som ere anførte fra Regjeringens Side, for at blive ved det Forslag, som foreligger i Lovudkastet, ere fuldkomne fyldestgjørende; jeg veed vel, at der er Andre, der ere af en modsat Mening, men derom er det jo Enhver tilladt at have sin Anskuelse. Allerede dengang den samme Sag var for, saavidt jeg husker i forrige Aar, har jeg udtalt mig ganske i modsat Retning af det nu stillede Uendningsforslag, og min Argumentation gik netop i lignende Retning som det, der er udtrykt i Regjeringens Motiver. Hvad der især for mig er det Afgjørende til nu at modsætte mig dette Forslag, det er, at vi ellers risikere, at denne Lov ikke udkommer, og jeg troer, at det er vigtigt, at den kommer ud, da Derne ligesaavel have

Trang til at faae denne Anstalt, som Jylland havde, dengang den stifted, og denne Anstalt har jo virket til meget Gavn for Landet. Naar jeg stemmer imod Forslaget, saa er det paa den anden Side ingenlunde, fordi jeg mener, at den Fordelingsmaade, der hidtil er brugt med Hensyn til saadanne Bidrags Udredeelse, er hensigtsmæssig, eller fordi jeg skulde være af den Mening, at det var godt, at blive ved at bebyrde Hartkornet, fordi det var beqvemt, eller fordi Regjeringen med Lethed kunde vælte Byrden over paa Hartkornet; dengang jeg var Medlem af Indkomstskatcomitéen, da har jeg ligesaavel som et Fleertal deri været af den Mening, at det netop var en uheldig Maade at udrede Bidrag til det Offentlige paa, og den samme Mening vedbliver jeg fremdeles at have, uagtet jeg stemmer imod dette Forslag.

Meier: Da det ikke er vist, at det første af de stillede Uendningsforslag, der jo vil gjøre det andet oversflødigt, vil vinde Majoritet i Thinget, saa skal jeg tillade mig med nogle faa Ord at anbefale det andet Uendningsforslag. Efter det foreliggende Lovudkast skal den Afgift, som tænkes anvendt til Dyrettelsen af en Helbredelsesanstalt, fordeles mellem Kjøbstæderne og Amtsraadsdistricterne saaledes, at der falder paa de første $\frac{1}{8}$ og paa de sidste $\frac{7}{8}$. Jeg antager, at dette Fordelingsforhold svarer tilstrækkelig nøiagtigt til de Forhold, som her ved komme i Betragtning, og der er heller ikke fra nogen Side og heller ikke fra det ærede Udvalg yttret Noget herimod. Hvorledes nu den Ottendedeel, som skal lignedes paa Kjøbstæderne, nærmere skal fordeles, derom skal jeg ikke yttre mig; dette Spørgsmaal foreligger ikke. Hvorledes derimod de $\frac{7}{8}$ skulle fordeles paa Amtsraadsdistricterne, er det, som er Gjenstand for foreliggende Uendningsforslag. Det ærede Udvalg har eftervist, at ved den foreslaaede Fordelingsmaade vilde Bornholm blive overbebyrdet paa Grund af, at Fordelingen er skeet efter Folkemængden, og der paa Bornholm findes en større Folkemængde paa Hartkornet end i de øvrige Landdistricter. Dersom det nu kun var en Ubøhydelighed, saa er det jo naturligt, at saadanne smaa Uregelmæssigheder altid kunne opstaae, og paa dem vil